

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει, στο σύνολό της, τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-35/11·
- να κρίνει την παρούσα αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να αποφανθεί επί των ουσιαστικών λόγων της αιτήσεως αναιρέσεως·
- να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως στηρίζεται στους ακόλουθους δύο λόγους:

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο κανονισμός «συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρων» κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως της ανααιρεσίουσας, υπέπεσε σε πλάνη κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν από αυτήν, και, επικουρικώς, παραμόρφωσε τα στοιχεία αυτά.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-557/14)

(2015/C 046/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braga da Cruz και E. Manhaeve)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2009 στην υπόθεση C-530/07 ⁽¹⁾, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
- να υποχρεώσει την Πορτογαλική Δημοκρατία να καταβάλει χρηματική ποινή ύψους 20 196 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως στην εκτέλεση της αποφάσεως προπαρατεθείσας αποφάσεως C-530/07, από της εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση και μέχρι την εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως C-530/07·
- να υποχρεώσει την Πορτογαλική Δημοκρατία να καταβάλει ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό 2 244 ευρώ, από της εκδόσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως C-530/07 μέχρι της εκδόσεως της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση ή μέχρι της εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως C-530/07, αν η εκτέλεση αυτή χωρήσει πριν την έκδοση της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1) **Η επιμέτρηση της κυρώσεως.** Η επιμέτρηση αυτή πρέπει να στηριχθεί στα ακόλουθα τρία κριτήρια.

1 — **Η σοβαρότητα της παραβάσεως.** Η Επιτροπή προτείνει την εφαρμογή συντελεστή σοβαρότητας 3 σε κλίμακα από το 1 έως το 20. Κατά την ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ (στο εξής: ανακοίνωση του 2005), η Επιτροπή υπολογίζει τον συντελεστή αυτό βάσει των ακόλουθων στοιχείων.

α) **Η σπουδαιότητα των κανόνων της Ένωσης που παραβιάστηκαν.** Από τα άρθρα 1, 2, 3, παράγραφος 1, και 4 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (στο εξής: οδηγία 91/271/ΕΟΚ), καθώς και από το παράρτημα Ι της ως άνω οδηγίας, προκύπτει ότι η διεισδυση ανεπεξέργαστων αστικών λυμάτων στους υδάτινους αποδέκτες προκαλεί ρύπανση η οποία θίγει σοβαρά την ποιότητα των ως άνω υδάτων και των συνδεδεμένων προς αυτά οικοσυστημάτων. Η συλλογή και η επεξεργασία όλων των αστικών λυμάτων για τους οικισμούς με ισοδύναμο πληθυσμού (ΙΠ) άνω του 15 000 έχει κρίσιμη σημασία για τη διαφύλαξη και τη βελτίωση της ποιότητας των υδάτινων αποδεκτών, των υδάτινων οικοσυστημάτων και των χερσαίων οικοσυστημάτων που τελούν σε άμεση εξάρτηση από αυτές τις υδάτινες μάζες καθώς και για την εξασφάλιση της πλήρους και ορθής εφαρμογής άλλων οδηγιών της Ένωσης.

β) **Οι συνέπειες της παραβάσεως αυτής όσον αφορά γενικά και επιμέρους συμφέροντα**

— Η προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου αποτελεί γενικό συμφέρον. Η ελλιπής εκτέλεση της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Δικαστήριο στην υπόθεση C-530/07 (στο εξής: απόφαση του Δικαστηρίου) ενέχει σημαντικούς κινδύνους μόλυνσεως του περιβάλλοντος και έχει επιπτώσεις στην υγεία του ανθρώπου.

— Η ελλιπής εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου θα μπορούσε επίσης να θίξει την εφαρμογή άλλων οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επηρεάζει άμεσα τη δυνατότητα των πολιτών να διαθέτουν μη μολυσμένες μάζες υδάτων αποδοχής για την άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής, γεγονός που θα μπορούσε να θίξει τον τουριστικό τομέα και τη σχετική οικονομική δραστηριότητα.

γ) **Άλλες επιβαρυντικές ή ελαφρυντικές περιστάσεις**

— **Οι ελαφρυντικές περιστάσεις:**

i) Ο αριθμός των οικισμών με ΙΠ άνω του 15 000 που δεν συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις του άρθρου 4 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ έχει μειωθεί, από το χρονικό σημείο της εκδόσεως της κατά το άρθρο 258 ΣΛΕΕ αποφάσεως του Δικαστηρίου, από 15 σε 2.

ii) Ως προς τον οικισμό Vila Real de Santo António, ο νέος σταθμός επεξεργασίας λειτουργεί από το 2009 και μόνο τρεις ζώνες του οικισμού αυτού δεν έχουν ακόμη συνδεθεί με τον εν λόγω σταθμό· ως προς τον οικισμό Matosinhos, ο νυν υφιστάμενος σταθμός επεξεργασίας παρέχει τη δυνατότητα μιας στοιχειώδους επεξεργασίας των λυμάτων του οικισμού αυτού, τα οποία απορρίπτονται κατόπιν στη θάλασσα με υποβρύχιο αγωγό σε απόσταση άνω των 2 km από την ακτή.

Κατά τις πορτογαλικές αρχές, η καλή ποιότητα των υδάτων κολύμβησης δεν επηρεάζεται από το γεγονός αυτό.

— **Οι επιβαρυντικές περιστάσεις:**

i) Πριν το 2018 δεν θα είναι δυνατόν να αποδειχθεί η πλήρης εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, ενώ οι επίμαχες εν προκειμένω υποχρεώσεις συλλογής και επεξεργασίας έπρεπε να είχαν πλήρως εκπληρωθεί το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2000.

ii) Οι επίμαχες διατάξεις της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ ως προς τις οποίες η Πορτογαλική Δημοκρατία εξακολουθεί να υποπίπτει σε παράβαση προβλέπουν σαφείς υποχρεώσεις.

iii) Τα χρονοδιαγράμματα που υποβλήθηκαν διαδοχικά στην Επιτροπή από τις πορτογαλικές αρχές δεν τηρήθηκαν, σε βαθμό τον οποίο η Επιτροπή κρίνει ως σοβαρό.

iv) Ο μεγάλος αριθμός διαδικασιών λόγω παραβάσεως κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι αποφάσεις τις οποίες έχει εκδώσει το Δικαστήριο στον ειδικό τομέα της επεξεργασίας των αστικών λυμάτων, δηλώνει την ύπαρξη μιας παράνομης και επαναλαμβανόμενης συμπεριφοράς, σε τομέα στον οποίο οι επιπτώσεις στην υγεία του ανθρώπου και στο περιβάλλον είναι ιδιαίτερες σημαντικές.

- 2 — **Η διάρκεια της παραβάσεως.** Δεδομένου του χρονικού διαστήματος που έχει παρέλθει από την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, η Επιτροπή προτείνει να εφαρμοσθεί ο μέγιστος συντελεστής διάρκειας της παραβάσεως, δηλαδή 3.
- 3 — **Η ανάγκη εξασφάλισης του αποτρεπτικού αποτελέσματος της κυρώσεως.** Όπως διευκρινίζεται στην ανακοίνωση του 2005, το αποτρεπτικό αποτέλεσμα εξασφαλίζεται με τον συντελεστή «n» που ισούται με μέσο όρο ο οποίος βασίζεται αφενός στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν του ενεχόμενου κράτους μέλους και αφετέρου στη στάθμιση των ψήφων στο Συμβούλιο. Ο νυν ισχύων για την Πορτογαλική Δημοκρατία συντελεστής «n» είναι 3,40.

II — Ο υπολογισμός του ύψους της κυρώσεως

α) Χρηματική ποινή ανά ημέρα καθυστερήσεως

— Κατά την ανακοίνωση του 2005, η χρηματική ποινή υπολογίζεται με τον ακόλουθο τύπο:

Ενιαίο βασικό κατ' αποκοπήν ποσό x συντελεστής σοβαρότητας x συντελεστής διάρκειας x συντελεστής «n», ήτοι, στην υπό κρίση υπόθεση, $660 \times 3 \times 3 \times 3,40 = 20\,196$ ευρώ ημερησίως.

- Προκειμένου να εξασφαλισθεί η προοδευτική μείωση της χρηματικής ποινής ανά ημέρα καθυστερήσεως, η Επιτροπή προτείνει να διαιρεθεί η χρηματική ποινή ανά ημέρα καθυστερήσεως (20 196 ευρώ ημερησίως) με τον αριθμό των ΙΠ ως προς τα οποία δεν έχει ακόμη χωρήσει συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου. Κατά τα πλέον πρόσφατα στοιχεία, ο αριθμός των ΙΠ ως προς τα οποία δεν έχει ακόμη επέλθει συμμόρφωση προς την οδηγία 91/271/ΕΟΚ είναι 321 950. Συνεπώς, η Επιτροπή προτείνει τη διαίρεση του ενιαίου βασικού κατ' αποκοπήν ποσού (20 196 ευρώ ημερησίως) διά του 321 950.
- Το πηλίκο της διαρέσεως αυτής (20 196: 321 950), ήτοι 0,06 ευρώ ημερησίως, θα αφαιρείται από το ενιαίο βασικό κατ' αποκοπήν ποσό για κάθε ΙΠ ως προς το οποίο θα έχει υπάρξει εν τω μεταξύ συμμόρφωση.

β) Κατ' αποκοπήν ποσό

- Ο τρόπος υπολογισμού του ημερησίου ποσού που χρησιμοποιείται για την επιμέτρηση του κατ' αποκοπήν ποσού ομοιάζει πολύ προς τον τρόπο υπολογισμού του ημερησίου ποσού που χρησιμοποιείται για την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής και συνίσταται σε πολλαπλασιασμό ενός ενιαίου βασικού κατ' αποκοπήν ποσού με συντελεστή σοβαρότητας και πολλαπλασιασμό του γινομένου με πάγιο συντελεστή για κάθε χώρα (τον συντελεστή «n»), ο οποίος αντανακλά τόσο την ικανότητα πληρωμής του ενεχόμενου κράτους μέλους όσο και τον αριθμό ψήφων που αυτό διαθέτει στο Συμβούλιο.
- Η Επιτροπή θα λάβει όμως υπόψη της, για το κατ' αποκοπήν ποσό, ένα πάγιο κατ' αποκοπήν ποσό χαμηλότερο από εκείνο που εφαρμόζεται στη χρηματική ποινή, δεδομένου ότι η συμπεριφορά του κράτους μέλους που έχει υποπέσει σε παράβαση καθίσταται περισσότερο μεμπτή κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που η παράβαση του εξακολουθεί παρά την ύπαρξη δύο διαδοχικών αποφάσεων του Δικαστηρίου. Το ενιαίο βασικό κατ' αποκοπήν ποσό για τους σκοπούς του κατ' αποκοπήν ποσού καθορίζεται τώρα στα 220 ευρώ ημερησίως και η Επιτροπή δεν προτείνει εδώ την εφαρμογή συντελεστή διάρκειας.
- Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη του ενιαίου βασικού κατ' αποκοπήν ποσού, του συντελεστή σοβαρότητας και του συντελεστή «n», το ημερήσιο ποσό για τον καθορισμό του κατ' αποκοπήν ποσού ανέρχεται σε: $220 \times 3 \times 3,40 = 2\,244$ ευρώ.

γ) Εξέταση του κατώτατου κατ' αποκοπήν ποσού

- Πρέπει να εξετασθεί — λαμβάνοντας υπόψη το κατώτατο κατ' αποκοπήν ποσό που καθορίζεται για το ενεχόμενο κράτος μέλος — αν πρέπει να προταθεί στο Δικαστήριο η εφαρμογή ημερησίου ή κατ' αποκοπήν ποσού. Προς τούτο, είναι απαραίτητη η σύγκριση μεταξύ, αφενός, του σωρευτικού ύψους του ημερησίου ποσού για τον καθορισμό του κατ' αποκοπήν ποσού, υπολογιζόμενου μέχρι την ημερομηνία της αποφάσεως της Επιτροπής (να προσφύγει ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ) και, αφετέρου, του κατώτατου κατ' αποκοπήν ποσού που καθορίζεται για το ενεχόμενο κράτος μέλος.
- Ο αριθμός των ημερών που μεσολάβησαν μεταξύ της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου (7 Μαΐου 2009) και της ημερομηνίας της αποφάσεως της Επιτροπής να προσφύγει ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ (16 Οκτωβρίου 2014) είναι 1987. Συνεπώς, κατά την ημερομηνία της αποφάσεως αυτής της Επιτροπής, το σωρευτικό ύψος του ημερησίου ποσού για τον καθορισμό του κατ' αποκοπήν ποσού ανέρχεται σε $2\,244$ ευρώ x 1987 ημέρες = 4 458 828 ευρώ.

- Το κατώτατο κατ' αποκοπήν ποσό που έχει καθορισθεί για την Πορτογαλία ανέρχεται επί του παρόντος στα 1 875 000 ευρώ.
- Συνεπώς, δεδομένου ότι το σωρευτικό ύψος του ημερήσιου ποσού για τον καθορισμό του κατ' αποκοπήν ποσού υπερβαίνει, στις 16 Οκτωβρίου 2014, το κατώτατο κατ' αποκοπήν ποσό που έχει καθορισθεί για την Πορτογαλία, η Επιτροπή προτείνει στο Δικαστήριο να υποχρεώσει το κράτος μέλος αυτό σε καταβολή του ημερήσιου ποσού για τον καθορισμό του κατ' αποκοπήν ποσού, ήτοι 2 244 ευρώ ημερησίως από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση δυνάμει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ ή μέχρι την ημερομηνία της εκτελέσεως από την Πορτογαλική Δημοκρατία της πρώτης από τις αποφάσεως αυτές, αν η ημερομηνία αυτή είναι προγενέστερη.

⁽¹⁾ EU:C:2009:292.

⁽²⁾ ΕΕ L 135, σ. 40.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ισπανία) στις 5 Δεκεμβρίου 2014 — Mimoun Khachab κατά Delegación de Gobierno en Álava

(Υπόθεση C-558/14)

(2015/C 046/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιών: Mimoun Khachab

Αναρρεσίβλητη: Delegación de Gobierno en Álava

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανενώσεως, την έννοια ότι αντιτίθεται σε αυτό εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει την απόρριψη της οικογενειακής επανενώσεως σε περίπτωση κατά την οποία ο συντηρών δεν διαθέτει σταθερούς και τακτικούς πόρους επαρκείς για τη συντήρηση του ιδίου και των μελών της οικογένειάς του, βάσει εκτιμήσεως των εθνικών αρχών σχετικά με την προοπτική διατηρήσεως των οικονομικών πόρων κατά το έτος που έπεται της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως και βάσει της εξελίξεως των εισοδημάτων του κατά τους έξι μήνες προ της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 251, σ. 12.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2014 το Βασίλειο της Σουηδίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 25 Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-306/12, Darius Nicolai Spirlea και Mihaela Spirlea κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-562/14 P)

(2015/C 046/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Αναρρεσιών: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωπος: C. Meyer-Seitz)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Darius Nicolai Spirlea και Mihaela Spirlea, Βασίλειο της Δανίας, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Τσεχική Δημοκρατία, Βασίλειο της Ισπανίας